

РЕШЕНИЕ

№ 3817

гр. София, 09.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 60 състав,
в публично заседание на 13.04.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Терзиев

при участието на секретаря Паола Георгиева, като разгледа дело номер **11738** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Съдебното производство е проведено по реда на чл. 156 - 161 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс, вр. Закона за данък върху добавената стойност.

Образувано е по жалба на „ДИМИТЪР РАЙЧИНОВ“ ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], „М.“ 1, [жилищен адрес]0, представлявано от Л. Р. – управител, чрез адв. Т. Т., като пълномощник против Ревизионен акт No. P-22221521006981-091- 001 от 15.07.2022 г., издаден от С. Й. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и С. А. Д. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, частично потвърден, частично изменен и частично обявен за нищожен, с Решение № 1650 / 17.10.2022 г. на Директора на Дирекция ОДОП С..

Пред Съда дружеството - жалбоподател е представлявано от адвокат, който: поддържа жалбата, като изрично оспорва Ревизионен акт № P-22221521006981-091-001 / 15.07.2022 г. в частта, касаеща определения ДДС за м. 03.2019 г. изменена с Решение № 1650 / 17.10.2022 г. на Директора на Дирекция ОДОП-С., в частта на определените задължения за март 2019 г., изменена с Решението на директора на Дирекция ОДОП - С., с което е определен ДДС за внасяне размер на 76 718 лева, като незаконосъобразен поради противоречие с материалния закон, немотивираност и съществено нарушение на процесуалния закон. Изрично излага, че оспорва РА и съответно Решението само в тази част, като излага доводи, че е допусната техническа грешка в изписването на

определените задължения за март 2019 г., с което първоначално установения ДДС за внасяне в размер на 925,08 лв. е пределян ДДС за внасяне размер на 76 718 лева, вместо 767, 18 лв. поради допуснатата техническа грешка.

В жалбата се излага, че в Решението установеният резултат за м. 03.2019 г. е бил определен от първоначално установения от 925, 08 лв. на 76 718 лв. Жалбоподателя счита, че се касае за техническа грешка предвид това, че с Решението ревизионният акт за този период м.03.2019г. е бил изменен, защото някои от доставките са били признати като водещи до право на данъчен кредит. Съответно, изменението следва да е в посока намаление и определеният резултат за периода и по никакъв начин не би могъл да надвишава 925.08 лв. Счита, че техническата грешка се изразява в пропуснат десетичен знак, като според решението окончателният размер на дължимия след намалението с признатия данъчен кредит за този период данък следва да е 767,18 лв. Като допълнителен аргумент излага, че в Решението за м. 07.2019 г. е посочено, че първоначално установеният резултат за м. 07.2019 г. е 66067 лв. Това отново не е вярно, тъй като за този период установеният резултат е бил 660, 67 лв. Т.е. отново се касае за техническа грешка в десетичния знак, която не е поправена в срок предвид молбата на жалбоподателя за поправка на фактическа грешка. Не претендира възстановяване на разноски за водене на делото.

Ответникът, чрез юрисконсулт оспорва жалбата, не претендира юрисконсултско възнаграждение. В съдебно заседание процесуалния представител на ответника изрично е заявил и уточнил, че размера на задължението на жалбоподателя за ДДС за месец март 2019г. е в размер на 767, 18 лева, а не 76718 лв., тъй като е допусната техническа грешка при изписването. Освен това изрично е заявено от ответника, че тази техническа грешка не е намерила отражение, като за месец март 2019г. е отразена коректната сума от 767, 18 лева.

СГП редовно призована не изпраща представител.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, въз основа на констатациите в ревизионния доклад и в акта, като съобрази и наличните по делото писмени доказателства и изявленията на страните, приема следното от фактическа страна.

Безспорно от страните по делото е установено, че със Заповед за възлагане на ревизия №Р-22221521006981-020-001/09.12.2021 г., връчена на 04.01.2022 г., издадена от С. Й. Г. на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В., е възложено извършването на ревизия на „ДИМИТЪР РАЙЧИНОВ“ ООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периодите от 01.12.2015 г. до 31.12.2020 г. и за корпоративен данък по Закона за корпоративното подоходно облагане /ЗКПО/ за периодите от 01.01.2015 г. до 31.12.2020 г. С. Й. Г. е оправомощена да изпълнява функциите на възлагащ орган със Заповед №З-ЦУ-3287 от 08.11.2021 г.. Заповед №З-ЦУ-3510 от 08.12.2021 г. на зам. изпълнителния директор на НАП. Заповед №РД-01-787/08.11.2021 г. на и.д. директор на ТД на НАП С..

Със Заповед за изменение на заповед за възлагане на ревизия /ЗИЗВР/ №Р-22221521006981-020-002/01.04.2022 г. и ЗИЗВР №Р-22221521006981-020-

003/03.05.2022 г., издадени от органа възложил ревизията е определен срок за приключване на ревизията до 03.06.2022 г.

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад №Р-22221521006981-092-001/17.06.2022 г. Срещу ревизионния доклад не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117. ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключва с РА №Р-22221521006981-091-001/15.07.2022 г., издаден от С. Й. Г., на длъжност началник сектор „Ревизии“ в дирекция „Контрол“ при ТД на НАП В. - орган, възложил ревизията, и С. А. Д., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП В. - ръководител на ревизията. Актът е връчен на 27.07.2022 г. по електронен път.

С РА са установени задължения за внасяне на главници и лихви общо в размер на 45 243.24 лв.. от които за ДДС в размер на 20 907.83 лв., лихви върху тях в размер на 9 713.50 лв., корпоративен данък в размер на 10 572,92 лв. и лихви върху тях в размер на 4 048,99 лв.

Допълнително установените задължения в частта по ЗДДС произтичат от извършени корекции на декларираните резултати за данъчни периоди м. 12.2015 г., м. 06, м. 09, м. 10, м. 11.2016 г., от м. 01 до м. 07.2017 г., м. 09, м. 10, м. 11.2017 г.. от м. 01.2018 г. до м. 10.2019 г., м. 02. м. 04. м. 06. м. 07, м. 08. м. 10.2020 г. вследствие на непризнато право на приспадане на данъчен кредит общо в размер на 20 907.83 лв. на основание чл. 68. ал. 1 и чл. 69. ал. 1 от ЗДДС по фактури от „ГЕХНОПАРГС“ ЕООД. ЕЖ 20343373 L „ТП Бокс ЗД“ ЕООД, ЕЖ[ЕИК]. „ТП Бокс ЗДЦ“ ЕООД. ЕЖ[ЕИК], и на основание чл. 70, ал. 1. т. 5 от ЗДДС по фактури за закупено гориво и консумативи, свързани с експлоатацията на лек автомобил. Органите по приходите са приели, че фактурите от „ТЕХНОПАРГС“ ЕООД, „ТП БОКС ЗД“ ЕООД и „ТП БОКС ЗДД“ ЕООД с предмет на доставка изработка на детайли, не отразяват реално извършени доставки. Същевременно, за извършените последващи доставки към „ХЮНДАЙ ХЕВИ ИНДЪСТРИС КО. БЪЛГАРИЯ“ АД /понастоящем „ЕЛИ РОМ ХЕВИ ИНДЪСТРИС“ АД/, основен клиент на ревизираното дружество, органите по приходите са приложили разпоредбата на чл. 85 от ЗДДС и не са признали тяхното реално извършване.

Срещу издадения РА е постъпила жалба вх. №53-03-2214/09.08.2022 г. по регистъра на ТД на НАП С. и вх. №23-22-1295/10.08.2022 г. по регистъра на дирекция ОДОП С.. В резултат е издадено процесното Решение № 1650/17.10.2022г.

С процесното решение е обявен за нищожен Ревизионен акт №Р-22221521006981-091-001 от 15.07.2022г. издаден от С. Й. Г. - орган, възложил ревизията, и С. А. Д. - ръководител на ревизията, в оспорената част по ЗДДС за периодите от м.12.2015 г. до м. 11.2016 г. и за корпоративен данък за 2015 г.

С решението е отменен РА в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за периодите м.07,м.11.2017, м. 02. м. 04, м. 09.2018 г., м. 04.2019 г., м. 02, м. 04, м. 06. м. 07, м. 08,м.10.2020 г. и в частта за корпоративен данък за 2016 г., 2017 г.. 2018 г., 2019

г. и 2020г. в едно с определените лихви.

Изменен е процесния РА в оспорената част, като установения с РА резултат по ЗДДС за м. 01.2017г. ДДС за внасяне в размер на 1 985,03 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 885,03 лв., ведно със съответните лихви, установения с РА резултат за м. 03.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 5 412.61 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 1382,61 лв. ведно със съответните лихви, установения с РА резултат за м. 05.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 1 594,87 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 119,51 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м. 06.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 3 157,30 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 2 067,30 лв., ведно с лихвите, установения резултат за м. 09.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 819,91 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 183,81 лв., ведно със съответната лихва, установения резултат за м. 10.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 1 941,76 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 531,76 лв., ведно с лихвите, установения резултат за м. 03.2018 г. ДДС за внасяне в размер на 3 856.00 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 3 409,04 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м. 05.2018 г. ДДС за внасяне в размер на 865.68 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 510,70 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м.06. 2018 г. в размер на 969.32 лв. е определен в размер на 8.52 лв., ведно с лихвите, установения резултат за м. 07.2018 г. в размер на 557,57 лв. е определен в размер на 243,22 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м.11.2018г. в размер на 608.69 лв. е определен в размер на 333.93 лв., ведно с лихвите, установения резултат за м. 02.2019 г. ДДС за внасяне в размер на 215,42 лв. е определен на ДДС за възстановяване в размер на 251,12 лв., установения за м.03.2019 г. в размер на 925,08 лв. е определен в размер на 76718 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м. 06.2019 г. в размер на 572.85 лв. е определен в размер на 173.62 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м. 07.2019 г. в размер на 66067 лв. е определен в размер на 453,47 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м. 09.2019 г. ДДС за внасяне в размер на 180.70 лв. е определен на ДДС за възстановяване в размер на 7,30 лв..

При така установените факти, съдът достига до следните правни изводи.

Горесцитираното решение е съобщено на РЛ на 18.10.2022 г., а жалбата до съда е подадена на 31.10.2022 г. Жалбата до съда е депозирана чрез адв. Т. Т. в срок. Жалбата е процесуално допустима, като подадена лице с активно - процесуална легитимация, адресат на процесния РА и Решението с което се изменя РА, в срок, след проведен задължителен административен контрол.

Разгледана по същество, жалбата е основателна, по следните съображения:

Оспореният РА е издаден от компетентни данъчни органи, надлежно оправомощени с горесцитираните заповеди за ВР.

Съдът не констатира нарушения на процесуалните правила в хода на ревизионното производство, а и такива възражения не са наведени в жалбата.

Независимо от това, че предмет на съдебния контрол е ревизионният акт (чл. 156, ал. 1 ДОПК, в редакцията преди ДВ, бр. 77/2018 г.), решението по чл. 155, ал. 2, изр. първо ДОПК има конститутивно действие и е задължителна, положителна процесуална предпоставка (чл. 156, ал. 2, ал. 4 ДОПК) за оспорване на РА пред Съда. Поради това и с оглед принципите за правна сигурност и за защита на легитимните очаквания, решаващият административен орган следва да издаде решение, със законосъобразен диспозитив съобразено с доказателствата събрани в хода на административното производство и въз основа на мотивите изложени в акта.

В жалбата се излага, че в Решението установеният резултат за м. 03.2019 г. е бил определен от първоначално установения от 925, 08 лв. на 76 718 лв. Жалбоподателя счита, че се касае за техническа грешка предвид това, че с Решението ревизионният акт за този период м.03.2019г. е бил изменен, защото някои от доставките са били признати като водещи до право на данъчен кредит. Съответно, изменението следва да е в посока намаление и определеният резултат за периода по никакъв начин не би могъл да надвишава 925.08 лв.

Процесуалните действия на ревизиращите органи са описани подробно в доклада и са възприети изцяло от издателите на ревизионния акт. Резултатите от насрещните проверки и събраните доказателства и след анализ на доказателствата са дали основание решаващият орган да прогласи нищожност на Ревизионен акт №Р-22221521006981-091-001 от 15.07.2022г. издаден от С. Й. Г. - орган, възложил ревизията, и С. А. Д. - ръководител на ревизията, в оспорената част по ЗДДС за периодите от м.12.2015 г. до м. 11.2016 г. и за корпоративен данък за 2015 г.

Освен това решаващият орган законосъобразно е отменил процесния РА в оспорената част на установения резултат по ЗДДС за периодите м.07,м.11.2017, м. 02. м. 04, м. 09.2018 г., м. 04.2019 г., м. 02, м. 04, м. 06. м. 07, м. 08,м.10.2020 г. и в частта за корпоративен данък за 2016 г., 2017 г., 2018 г., 2019 г. и 2020г. в едно с определените лихви.

Безспорно от страните по делото и представените доказателства се установява, че законосъобразно е и изменен процесния РА в оспорената част, като установения с РА резултат по ЗДДС за м. 01.2017г. ДДС за внасяне в размер на 1 985,03 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 885,03 лв., ведно със съответните лихви, установения с РА резултат за м. 03.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 5 412.61 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 1382,61 лв ведно със съответните лихви, установения с РА резултат за м. 05.2017 г. ДДС за внасяне в размер па 1 594,87 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 119,51 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м. 06.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 3 157,30 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 2 067,30 лв., ведно с лихвите, установения резултат за м. 09.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 819,91 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 183,81 лв., ведно със съответната лихва, установения резултат за м. 10.2017 г. ДДС за внасяне в размер на 1 941,76 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 531,76 лв., ведно с лихвите , установения резултат за м. 03.2018 г. ДДС за внасяне в размер на 3

856.00 лв. е определен на ДДС за внасяне в размер на 3 409,04 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м. 05.2018 г. ДДС за внасяне в размер на 865.68 лв. е определен ДДС за внасяне в размер на 510,70 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м.06. 2018 г. в размер на 969.32 лв. е определен в размер на 8.52 лв., ведно с лихвите, установения резултат за м. 07.2018 г. в размер на 557,57 лв. е определен в размер на 243,22 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м.11.2018г. в размер на 608.69 лв. е определен в размер на 333.93 лв., ведно с лихвите, установения резултат за м. 02.2019 г. ДДС за внасяне в размер на 215,42 лв. е определен на ДДС за възстановяване в размер на 251,12 лв., установения за м.03.2019 г. в размер на 925,08 лв. е определен в размер на 76718 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м. 06.2019 г. в размер на 572.85 лв. е определен в размер на 173.62 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м. 07.2019 г. в размер на 66067 лв. е определен в размер на 453,47 лв., ведно със съответните лихви, установения резултат за м. 09.2019 г. ДДС за внасяне в размер на 180.70 лв. е определен на ДДС за възстановяване в размер на 7,30 лв..

От друга страна се налага извода, а и ответника не спори и потвърждава, че установения резултат за м.03.2019 г. в размер на 925,08 лв. е определен в размер на 767,18 лв. ведно със съответните лихви, а не акто е посочено в решението, поради техническа грешка 76718 лв., ведно със съответните лихви. Не се спори от страните, че е налице е очевидна фактическа грешка, допусната при издаване на процесното решение, с която установения резултат за м.03.2019 г. в размер на 925,08 лв. е определен в размер на 76718 лв., ведно със съответните лихви, вместо в размер на 767, 18 лв., ведно със съответните лихви.

В заключение - Ревизионен акт № Р-22002216009450-091-001/12.09.2017 г. е издаден от компетентни органи по приходите, но е незаконосъобразен и необоснован, предвид по-горе изложените съображения и мотиви в оспорената част, с оглед на което следва да се отмени в оспорената част досежно установения резултат за м.03.2019 г. в размер на 925,08 лв. По изложените съображения на отмяна подлежи и процесното Решение № 1650/17.10.2022г. в частта, с която установения резултат за м.03.2019 г. в размер на 925,08 лв. е определен в размер на 76718 лв., ведно със съответните лихви, вместо в размер на 767, 18 лв., ведно със съответните лихви.

При този изход на делото се дължат разноси на жалбоподателя, но тъй като не са претендирани съдът не дължи произнасяне.

Водим от горното и на основание чл. 160, ал. 1, ал. 2, чл. 161, ал. 1, изр. първо

ДОПК, Административен съд София - град, 60 - ти състав

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от „ДИМИТЪР РАЙЧИНОВ" ООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], „М." 1, [жилищен адрес]0, представлявано от Л. Р. – управител, чрез адв. Т. Т., Ревизионен акт No. P-22221521006981-091- 001 от 15.07.2022 г., издаден от С. Й. Г. на длъжност Началник на сектор, възложил ревизията и С. А. Д. на длъжност главен инспектор по приходите - ръководител на ревизията, в частта с която е изменен с Решение № 1650 от 17.10.2022 г. на Директора на Дирекция ОДОП С., относно: установения резултат за м.03.2019 г. в размер на 925,08 лв. определен в размер на 76718 лв., ведно със съответните лихви, вместо определен в размер на 767, 18 лв., ведно със съответните лихви, поради допуснатата очевидна фактическа грешка.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: